

152.6 paraverat, Gallicamque linguam optime callebat, per dispositos equos ad Ludovicam Francisci regis matrem gratulatum missus est, cum longiori tempore ad mittendos legatos opus foret. Rubeo in mandatis datum, ut Reipublicæ nomine reginæ gratuletur; nihil jucundius, aut opatius Senatui obtingere potuisse, quam Serenissimo, Christianissimoque regi, de toto christiano orbe, ac præsertim de Reipublica Veneta optime merito, inconstantis, variæque fortunæ tela indigne perpeffo, tandem ingenti animi virtute, invicto robore ingruentes malorum impetus vincenti, felicitatis lumen affulxisse: libertate recuperata, in regnum amplissimum totius Galliæ humeris restituto difficile haud futurum, superiores clades virtute, ac magnanimitate corrigere. Ad hæc injungitur, ut quam solertissime exploret, quænam de sancitis pactationibus servandis regia voluntas futura sit. Demum Reipublicæ vires, classes, ditiones offerat, Senatumque nunquam a rege sejunctum fore polliceatur. Et quoniam Pontifex eadem de causa Paulum Regiensem in Galliam miserat, eidem Rubeo mandatur, ut, quæ ille Pontificis nomine egerit, observatis; si eadem illum mente esse intellexerit, ac illius consilia ipsius mandatis non repugnare persenserit, omnia cum Regiensi communicet, ut eodem tempore, quæ ex utilitate publica sint, conficere possint. Rubeus itaque cum Senatus mandatis iter in Gallias quamcelerrime suscepit.

*Conditiones
pacis a Ca-
sareanis
Oratoribus
Senatui
propositæ.*

Interea Alphonsus Santius, ac Hieronymus Caracciolus, Cæsaris Oratores, qui Venetiis erant, se minime a pace, & foedere cum Senatu Veneto abhorreere ostentabant; nam vj. nonas martii cum Patrum Collegium adiissent, certas ineundæ concordiae rationes proposuere; quarum capita hæc erant. Nempe ut, expulso Francisco Sfortia a Mediolanensi imperio, Carolus Borbonius dux crearetur, qui eadem auctoritate, viribus, dignitate, qua modo Sfortia, floret: nihil sane Senatus interesse, uter Insubribus potiretur; dummodo ea in ditione nulli Italorum pertimescendus imperaret. Extorribus cuncta eorum bona restituenda pollicebantur. Ex adverso a Senatu flagitabant, ut quod in foedere cautum erat, de copiis Venetis pro Mediolanensi tutando impe-